

ՔՐՈՂԱՔԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

[illegible]

PL. 2. 1. 1. 1. 1.

« Հասարակաց կարծիքը, կըստ  
1 Ը Ինկայիք, սաստիկ յուզւած է  
մտնելու ժողովրդական դամբարանն  
մէջ եղած բռնան վիճաբանութիւնն  
ըէն, տիրած էր բանւորներուն գոյ  
ծէ դատարկութիւնը ծայրայեղութեան

Իրուսիոյ արտաքին դործոյ պաշ-  
տօնէի խորհրդական (2)։ Թիւլ, օգոստ.  
4 թուով 11 իննասյի Իրուսիական  
գեւեպանին ծանուցադիր մը զըրեց  
ուր կըսէ թէ մեծ գարնանը պատճա-  
ռերէ իրեն (3)։ Այսպէս այն յայտա-  
բարութիւնը որուն նայելով Վատրի-  
ական կառավարութիւնը ջանասցր  
Իրուսիոյ հետ բարեկամական յարա-  
բերութիւններ հաստատելու բայց իր ջա-  
քերն ի գերեւե եւրը են ։ Ինչ բոր-  
ւովն անկարելի կը թուի , կը յարէ (4)  
Թիւլ , որ Վատրիոյ առաջին պաշտօն-  
եայն այսպէս խօսած ըլլայ , քանի  
բնու չեմ յիշեր որ Վատրիոյ կայսե-  
կառավարութիւնը մեզի հետ բարեկա-  
մական սղաւով վարտանցու գլխաւորու-  
թիւան նշան մ'անդամ եղաւ տուած ը-  
լլայ , ուր մնաց մտերմութիւն ։ Եւ  
ասոր ապացոյց կը բերէ որ Ալբրէ-  
Վատրիական գեադանը 1868 ի գա-  
լունէն ի վեր Ա. Ալիանքքի հետ բը-  
նու տեսակցութիւն խնդրած եւ ու-  
նեցած չէ , մինչդեռ 11 իննասյի լը-  
րութիւնը որ ետգանք մընա (5)։ Այսպ-  
էս հետ տեսակցութիւններ րենչե-

Ռուսիոյ կառավարութիւնը ժա-  
մանակէ մ'ի վեր բոլորովին ըլնութիւն  
եւ անմիջամտութիւն կը պահէ, ու-  
րով եւրոպական անքովթեանց իր վը-  
րայ ըրած կասկածները վարատելու  
կաշխատի: Բերքանդը կարպը Ի ի-  
վատիոյ ամբարանոցն է. Կոլչատքիշ-  
կանն ալ Ղերմանիս իր առողջութիւն-  
ն կը դարձնէր: Մօտերս Ռուսիոյ  
մէջ կայսերական հրամանագիր մը հը-  
րատարակեցաւ, որով մեծ բարեկար-  
գութիւն մը կը կատարուի: Ռուսիոյ  
կղերը մինչեւ հիմայ Ղ եւտական կեր-  
պարանք մ'ունէր ժառանգական ազո-  
նութեանութեան պատճառաւ: Բայ-  
կերպով 700-000 շտի անմէկը, կղե-  
րականք եւ անոնց ընտանիքը, կղե-  
րական կը համարուէին: Եւր հրամա-  
նագիրն այս ազնութեանութիւնը կը  
ընջէ, եւ կղերութեան ժառանգական  
կերպարանքը կը վերցնէ, քանզի մինչ  
չեւ հիմայ եկեղեցին պարզապէս ա-  
նոր ժառանգական եղածն էր:  
Եւրոպական ժողով մ'ըկոյ մ'ըլլաւ, ամե-  
քահանայի զատիկ իրաւունք ունենա-  
լով եպիսկոպոսներէն ապրուստի միկտ  
կամ քահանայութիւն խնդրելու: Եւ  
կեղեցիներու հառաքիները շատ անգամ  
քահանայացի աղջիկներու օժիւր կը սըր-  
ւէին. եւ աղքատ քահանայի դատ  
մ'այնպիսի օժիւր ունեցող աղկիւն մ'  
հետ ամուսնանալով իր բաղդը շտիտ  
կըլլար: Բակէ ուրիշ չարիք մ'ալ կը  
ծագէր՝ որ կղերն ուսնալ եւ կըլը  
մարդոցմէ չէր բազկեանար: Իսկ այ-  
սուհետեւ քահանայի կամ սարկաւա-  
դի զուակները անձնական ազնութե-  
անութիւն միայն պիտի ունենան, անոն  
քահանայութեան ժառանգարան իրա-  
ւունք ունենալու: Բայտ ամենայնիս  
կղերական դպրոցներու մէջ դատար-  
արեւելու հոգիւն իրենցմէ չոխիս զլայց  
էր: Բակէ զատ մինչեւ հիմայ քահա-  
նայից թիւը ծովսերուն համեմատու-  
թեամբ խիստ շատ ըլլալով, կղերի  
վիճակն ալ ազդրատ էր. բայց հիմա  
Ժողովրդեան թիւոյն եւ կարողութեան  
եւ զեղերու մէջ հազարդակցութեան  
համեմատ պիտի ըլլայ: Գեղերու ե-  
թադերու մէջ մէկ քահանայէն եւ մէ-  
քամարացէն աւելի չոխիս զուսնա-  
նու միայն մայրաքաղաքներու եւ մայ-  
րեկեղեցիներու մէջ աւելի քահանայն

Մանքին ներսը միջնագործան  
կերպարանը մոռնելը, սեղանատա-  
մեջ բարձր սեղանին մը վրայ մեռե-  
ղուին մը դրամած էր: Բաշխարա-  
նոց կուտած սրահի մը մէջ նրկու խա-  
կային, որոց մէկը 30 քիլոկրամ ծառ-  
կաթխին տները, եւ միւսն տեղի փո-  
քըր: Եւ իսկուրը պաշխարայները  
ուսերնուն վրայ վերցնելով կը պարա-  
յընեն նրկեր: Երկուք ալ մեծ քարե-  
կախաւած էին նրահին մէջ տները, ո-  
րոցմայ կոտնատու հիները կուրծքեր  
նին կը ծծեն նրեք: Բաշխարաթխ վշ-  
տակներ կային, զորս ապաշխարա-  
նոսանորդհիները գուռնին կը գ-  
նէին, բեւեւատու երկաթե գօտիներ  
որոս մէջքերնին կը փաթկէին, կայ





